

ת"פ (תל אביב) 57900-12-19 - מדינת ישראל נ' טוטאליות בע"מ

ת"פ (תל-אביב-יפו) 57900-12-19 - מדינת ישראל נ' טוטאליות בע"מ ואח' מחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ת"פ (תל-אביב-יפו) 57900-12-19

מדינת ישראל

נגד

1. טוטאליות בע"מ

2. נטע ארצי - עיכוב הליכים

3. אורי שלום מזרחי

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו - יפו

[19.09.2024]

כבוד הנשיאה הדס יהלום

ע"י ב"כ עוה"ד חן אביטן

ע"י ב"כ עוה"ד אהוד עזורי

גזר דין בעניין נאשמת 1

1. בתיק זה ניתנה הכרעת דין ביום 9/9/24 בעניינה של הנאשמת 1 במסגרתה הורשעה בעבירות לפי סעיפים 10ב(א) ו-20(ד) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו-1996 (להלן - "האישום הראשון"), ועבירות לפי סעיפים 31(א) ו-31(ב) לחוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, תשע"ב-2011 (להלן - "האישום השני").
2. טיעונים לעונש נשמעו ביום 9/9/24, וכן הוגשו טיעונים בכתב מטעם המאשימה במעמד הדיון.
3. טענות המאשימה (בעל פה ובכתב):

א. לפי הפסיקה, בתי הדין לעבודה לא גוזרים על נאשמים קנס בגין עצם ההתקשרות עם קבלן כוח אדם ללא רישיון וקנס נוסף על עצם קבלת השירות, אלא - הקנס מחושב לפי מספר העבירות שבוצעו בפועל, קרי מספר העובדים שהועסקו בניגוד לדין.

ב. לעניין הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, יש להתחשב בכך שקיימות ראיות לגבי עובד אחד, שהמעסיק שלו היה עוסק מורשה שהוא בעצמו סיפק שירותי ניקיון לנאשמת 1, וכי משך ההתקשרות בין הנאשמת 1 לקבלן נקבעה לפי חוזה התקשרות מיום 1/1/19, שלגביו יש חשבוניות וקבלות ביחס לחודשים ינואר-אוגוסט 2019.

לגבי השאלה האם קדם תכנון מוקדם בביצוע עבירה, ציינה המאשימה כי הנאשמים 2 ו-3 הודו בחקירתם כי לא ידעו על החוק להעסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, ועל החובה להתקשר עם מי שמחזיק ברישיון. כן ציינו כי כאשר נודע להם שנדרש רישיון, הופסקה ההתקשרות. בעניין זה המאשימה טוענת כי אי ידיעת החוק אינה פוטרת מעונש. ה. באשר להבעת חרטה - הנאשמים הודו בביצוע העבירה.

- ו. אין בחומר הראיות הוכחה לאי כשירות כלכלית או נסיבות המעידות על קשיים כלכליים.
- ז. הפגיעה הצפויה לנאשמת היא רישום של עצם ההרשעה במרשם הפלילי.
- ח. הנאשמים 2 ו-3 שיתפו פעולה באופן מלא והחקירה בעניינם היתה מהירה וממוקדת. כתב אישום הוגש בטווח זמנים קצר.
- ט. מדיניות הענישה קובעת מתחם שבין 30% ל-60% מגובה הקנס המקסימלי לעבירת ההתקשרות, כמו גם לגבי עבירת האחריות (סעיף האישום השני).
- י. בהתחשב בכך שהעבירות בוצעו לגבי עובד אחד ולתקופה יחסית קצרה, ולאור ההסדר הפתוח אליו הגיעו הצדדים אשר חסך מזמנו של בית הדין וגם של המאשימה, מבוקש מבית הדין להעמיד את גובה הקנס על ₪ 7,200 לגבי כל אחת מהעבירות, המהווה 50% מגובה הקנס המקסימלי לגבי כל עבירה.
- יא. מבוקש לחייב את הנאשמת 1 לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות דומות במשך 3 שנים שאם לא כן, תישא בגובה הקנס המקסימלי המופיע בחוק.
4. טענות הנאשמת 1:
  - א. מהדברים שנאמרו בדיון עולה ספק רב בכלל אם עבירת ההתקשרות בוצעה. לאור הספק, הנאשמת 1 קיבלה על עצמה החלטה להודות, מתוך הנחה שבית הדין יתרשם מקולת המעשה שנעשה על ידה, וזאת במספר מישורים, הראשון שבהם, כפי שעולה מהראיות שהוצגו, הוא העובדה שהעובד היחיד שניקה את המסעדה היה אביב ידידיה - הקבלן.
  - ב. לטענת הנאשמת, העובד שכתב האישום מתייחס אליו היה עובד כדת וכדין של הנאשמת 1 בתקופה הרלבנטית, שקיבל את כל זכויותיו.
  - אביב והנאשם 3 סיכמו, מטעמים חבריים, שלא יופחתו מהתשלום לאביב 3 הפעמים שהעובד הזר מייק ניקה במקום אביב, זאת על מנת שלא לסרב את החישובים ביניהם. נטען כי הנאשמת 1 הסכימה לסידור הזה מכיוון שמדובר בסכומים לא גבוהים. לטענת הנאשמת, אם מייק היה מבצע את העבודה הזאת במסגרת עבודתו בנאשמת 1, ולא כעובד של אביב, אזי וודאי שהנאשמת 1 היתה משלמת לאביב פחות כסף.
  - לטענת הנאשמת, למעשה העבודה של מייק בניקיון בנאשמת 1 היא לא עבודה של עובד קבלן מובהקת, מן הטעם שמדובר בעובד כדת וכדין של הנאשמת 1.
  - ג. בהתייחס לקריטריונים לקביעת הקנס, נטען כי אין מדובר בהתקשרות מובהקת עם קבלן כח אדם להעסקת עובד, כאמור לעיל, וכי מדובר בעובד אחד בלבד, שהיה עובד של הנאשמת 1.
  - ד. לא היה כל תכנון לביצוע עבירה. כל מה שבוצע נעשה מתוך חוסר ידיעה. אילו הנאשמת 1 היתה ערה לחובה החוקית, היא לא היתה מפרה את החוק, ולראיה מאז שנודע לה היא הפסיקה את המעשה.
  - ה. לא היתה כל השפעה על אחרים בביצוע המעשה. העובד קיבל את כל זכויותיו מהנאשמת.
  - ו. המקרה מצוי ברף התחתון מבחינת חומרת המעשה, עד כדי הגנת זוטי דברים.
  - ז. הנאשמת 1 שיתפה פעולה באופן מלא וחסכה מזמנו של בית הדין למרות הספקות שצויינו לעיל.

- ח. באשר לאישום השני - הנאשמת 1 מציינת שזכויותיהם של העובדים יקרים לנאשמת 1 ולנאשם 3 והם שומרים עליהם מכל משמר.
- ט. הטענה שנאשם 3 מקפח זכויות של עובדים גרמה לו למורת רוח קשה. אמנם הוא לא היה מודע לסעיפי החוק, אך בפועל דאג לכך שהדברים הרלבנטיים והחשובים יכתבו בחוזה ההתקשרות. בהקשר זה הנאשמת 1 מצטטת מתוך העמוד מהסכם ההתקשרות שהוגש לתיק: "ארט אומנות הניקיון אשר מצהיר ומתחייב לפעול למלא את כל הנדרש בהתאם לחוקים ולתקנות לגבי העסקת עובדים מטעמו..." מן האמור עולה שלא ניתן לטעון שמדובר בנאשמת המתעלמת מזכויות העובדים.
- י. באשר לרף הענישה -בנסיבות שתוארו לעיל, רף הענישה צריך להיות סמלי בלבד. מבוקש מבית הדין לראות במקרה הזה מקרה המתאים באופן מובהק לחריגה משמעותית מרף הענישה המקובל של 30% או 50% מגובה הקנס המקסימלי.
- יא. כנגד הקבלן - אביב, הוגש כתב אישום והוא הורשע בגין פעילות דומה שביצע עם חברות אחרות. במסגרת הסדר טיעון הושת על אביב קנס בסך 10,000 ₪, וזאת במקרה של העסקת עובדים רבים שעבדו פעמים רבות. בהתאם לכך, רף הענישה במקרה כאן, אינו אמור לעלות על 10% מהעונש שנגזר על אביב - סה"כ 1,000 ש"ח.
- יב. החברה נסגרה זה מכבר והיא לא פועלת משנת 2021 עקב קשיים כלכליים בתקופת הקורונה. הנאשמים ספגו הפסדים כלכליים כבדים וחוו תקופה כלכלית קשה. הדברים ידועים בעניין זה.
5. לאחר הדיון הנאשמת 1 הגישה מסמכים לתיק:
- א. תלושי שכר של העובד מייק לתקופה הרלוונטית לכתב האישום - ינואר - אוגוסט 2019.
- ב. אישור רואה חשבון של הנאשמת 1 מיום 9/9/24 המאשר שהחברה ספגה הפסדים כבדים בין היתר בגלל משבר הקורונה בשנת 2021, ובדוח שהוגש למס הכנסה באותה שנה החברה הציגה הפסדים מצטברים לצורכי מס בסך של כ- 580 אלף ₪. לפי אותו אישור, משנת 2022 החברה מגישה דוחות למס הכנסה של חברה שאינה פעילה.
- ג. הכרעת הדין של הקבלן - ידידיה אביב גן שלום, בתיק ת"פ 56913-06-20 במסגרתו הורשע בעבירות של עיסוק כקבלן שירות ללא אישור, לפי סעיפים 2(א), 10(א) + 20(ב) לחוק העסקת עובדים על ד"י קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996, וכן גזר הדין באותו תיק במסגרתו הושת על הנאשם קנס בסך 10,000 ₪.
6. קביעת העונש
- בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, כפי שנקבע בסעיף 40ב לחוק העונשין שלהלן:
- 40ב. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העיקרון המנחה).
- סימן א'1 מגדיר שלושה שלבים במנגנון גזירת העונש.

בפסק דין ע"פ (עליון) 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (מיום 5/8/13) סוכמו שלושת השלבים:
"22. בתיקון 113 קבע המחוקק מנגנון תלת-שלבי לגזירת העונש. בשלב הראשון - המקדמי, נדרש בית המשפט לבדוק האם הנאשם שלפניו הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה ומדובר בכמה עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט 'כרגיל', אל שני השלבים הבאים (קרי, יקבע מתחם ענישה לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות הקשורות לאותו אירוע (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין)). לעומת זאת, במידה ובית המשפט מצא כי בעבירות שבהן הורשע הנאשם מדובר בכמה אירועים, יקבע עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן יוכל לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר), או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין); בעקבות המסקנה שהתקבלה בשלב הראשון ימשיך בית המשפט לשני השלבים הבאים: בשלב השני קובע בית המשפט מתחם ענישה ראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה; ובשלב השלישי נבחנות הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, ובהתחשב בהן גוזר בית המשפט על הנאשם עונש המצוי במתחם הענישה שנקבע בשלב השני (אלא אם מתקיים אחד משני חריגים שיפורטו להלן). כאן המקום לציין כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה הנבחנות בעת קביעת מתחם הענישה (כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין), והנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הנבחנות בגזירת העונש (כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין) אינן רשימה סגורה, ואין בנסיבות שציין המחוקק ופרטן במפורש, כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לשקול נסיבות נוספות (סעיף 40ב לחוק העונשין)".

7. נעבור ליישום שלושת השלבים במקרה שלפנינו.

8. שלב ראשון - האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים
כאמור, בשלב הראשון יש לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים.

בפסק דין ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (מיום 3/9/2015), הותוו מבחני עזר לצורך ההכרעה:
"21. משידענו מהי התכלית - לקדם את האחידות בענישה ולשפר את ההלימה - יש לבחון מהי הדרך שיבור לו בית המשפט בבקשו להגשים תכלית זו, קרי - כיצד ידע להבחין בין מעשים אשר יש לראותם כאירוע אחד, לבין מעשים אשר יש להפרידם לכמה אירועים שונים? כאמור, בעניין ג'אבר נקבע בדעת הרוב כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת יחשבו לאירוע אחד (פסקה 5 לחוות דעתה של השופטת ברק-ארז, ופסקה 2 לחוות דעתו של השופט פוגלמן).

22. כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות "מבחני עזר" לקביעת עוצמת הקשר. במסגרת זו ניתן לבחון, למשל, האם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא באלו נסיבות עובדתיות. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (ואין זו רשימה סגורה) עשוי להעיד על קשר הדוק בין העבירות השונות, המלמד כי באירוע אחד עסקינן. בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו.
9. בענייננו יש לראות בכלל העבירות אירוע אחד, שכן מדובר במסכת עבריינית אחת. הנאשמת 1 התקשרה עם קבלן אחד, באמצעות הסכם למתן שירותים מבלי שצוינו בו הפרטים הנדרשים בחוק, ומכוח אותו הסכם הנאשמת 1 קיבלה את שירותי הניקיון. העבירות נובעות אחת מהשנייה ובוצעו באופן חופף באותה מסגרת זמנים. בשלב השני יש לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד, בהתאם לעקרון ההלימה, כאשר יש להביא בחשבון גם את הערכים החברתיים שנפגעים מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בהתאם להוראות סעיף 40ט' לחוק העונשין.
10. בעניין ע"ב (עבודה ארצי) 11/07 אל אור אילת תפעול ואחזקות בע"מ - מדינת ישראל - משרד התעשייה המסחר והתעסוקה (מיום 11/8/2008) בית הדין הארצי עמד על הערכים החברתיים המוגנים במנזרן הרישוי של קבלני כוח אדם. דברים אלה רלוונטיים גם לקבלן שירותים.
- כך נקבע:
- "6. ... בהסדר הרישוי כפי שנקבע בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, ביקש המחוקק להבטיח את זכויות העובד המועסק על ידי חברת כוח אדם, ואת ורווחתו. זאת לאור ההרעה המוחשית שחלה במצבם של העובדים המועסקים בדרך זו, וההשלכות השליליות הנובעות ממנה. בדברי ההסבר להצעת החוק עמד בשעתו המחוקק על כך שלעיתים קרובות נתונים העובדים המועסקים בתבנית ההעסקה הזו, של "מערך יחסים משולש": עובד, משתמש, קבלן- לניצול, הבא לידי ביטוי בתשלום שכר נמוך והעדר תשלום תנאים סוציאליים; אין להם מקום עבודה קבוע ומסודר; כוח המיקוח האישי והקולקטיבי שלהם קטן; הביטחון הסוציאלי נעלם, וזכויות רבות נלקחות מהם [ראו הצעת חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם התשנ"ה-1995, הצעות חוק 2380, עמ' 381, עב 1002/02 ואח', קבוצת יו. אס. גי. די. בע"מ ואח' - מדינת ישראל ואח' (פורסם בנבו, 10.11.02) וההפניות שם, להלן: פרשת יו. אס. גי. די.].
7. בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם הסדיר המחוקק את "שוק" קבלני כוח האדם, והטיל משטר רישוי שבו נקבעו גבולות אחריות כלפי העובדים. תכליתו של החוק היא להבטיח את זכויות העובד המועסק במתכונת ההעסקה המשולשת האמורה והיא באה למנוע פגיעה בביטחון הסוציאלי שלו. ברקע לקביעת ההסדר שבחוק עמד צורך חברתי חיוני בהסדרת העיסוק כקבלן כוח אדם, ובהגנה על ציבור עובדים חלש במיוחד (בג"צ 450/97 תנופה שירותי כוח אדם ואחזקות בע"מ ואח' - אלי ישי, שר העבודה והרווחה, פד"י נב(2), 1998, עמ' 434 בעמ' 444 - 442)..."

הוראות סעיפים 31(א) ו-31(ב) לחוק להגברת האכיפה נועדו להבטיח את זכויות העובדים המוצבים לעבוד אצל מזמין שירות.

כך נכתב בדברי ההסבר לחוק להגברת האכיפה:

"בשנים האחרונות ניכרת תופעה המכונה "חוזת הפסד", ולפיה מזמיני שירות מתקשרים עם קבלנים שמציעים כמחיר התקשרות, סכום שאין בו כדי לכסות את ערך השעה המינימלי המגיע לעובד על פי דין. לעתים קרובות מזמין השירות מעלים עין מכך שהקבלן מפר את זכויות עובדיו המועסקים אצל המזמין. לא זו בלבד אלא שקבלנים שומרי חוק מתקשים לזכות בהתקשרויות בשל תנאי תחרות בלתי הוגנים...".

11. על פי סעיף 20(ד) לחוק להעסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, הקנס המירבי שנקבע לעבירות של איסור התקשרות וקבלת שירות ממי שאינו בעל רישיון או היתר מיוחד, הוא 14,400 ₪. הקנס המקסימלי לאי קביעת תנאים הנדרשים בחוזה בין מזמין שירות לקבלן הוא 14,400 ₪, כאמור בסעיף 31(ב) לחוק להגברת האכיפה של דיני העבודה.

12. אבחן עתה את מדיניות הענישה הנהוגה:

בעניין ת"פ (אזורי ב"ש) 14193-08-22 מדינת ישראל - מירצקי מאור - ניהול פיננסי בע"מ (מיום 30/8/2023) החברה הורשעה עבירות זהות לעבירות בהן הורשעה הנאשמת. בית הדין קבע מתחם ענישה הנמוך מהמתחם הנהוג בפסיקה, בין 4,320 ₪ לבין 14,400 ₪ וגזר על החברה קנס בסך 5,000 ₪.

בתיקים אחרים, שבהם היתה הרשעה באישום הראשון בלבד, נקבע -

בעניין ת"פ (אזורי חי') 24914-11-19 מדינת ישראל - א.מ. פפושדו בע"מ (מיום 20/7/20) נקבע מתחם ענישה לחברה 30% ל- 40% מהקנס המקסימלי לעבירה לכל עובד, כאשר נלקחה בחשבון העובדה שמדובר בהעסקה של שני עובדים לתקופה של שלושה חודשים. הקנס הועמד על 8,640 ₪.

בעניין תפ (חי') 33572-03-20 מדינת ישראל - מילי - חדרה (91) בע"מ (מיום 29/6/21) ניתן גזר דין לחברה בגין התקשרות עם קבלן מבלי שהיה לו רישיון לעסוק בכך, שבמסגרתה סופקו לה שירותי כח אדם של שני עובדים למשך שלושה חודשים. מתחם הענישה נקבע בטווח שבין 25% ל- 50% מהקנס המירבי. הקנס שנקבע עמד על 10,000 ₪. בעניין ת"פ (אזורי חי') 50809-03-18 מדינת ישראל - מ.ס. מגדלי יוניטד בע"מ (מיום 4/11/2019) הועמד מתחם הענישה על טווח שבין 25%-50% מגובה הקנס המירבי במכפלת מספר העובדים והושת על החברה קנס בגובה 13,000 ₪.

בעניין ת"פ (אזורי ת"א) 41588-01-17 מדינת ישראל - א.מ.ס.אל. נצר סירני בע"מ (מיום 21/11/2021) מדובר היה בעובד אחד ונקבע מתחם ענישה בין 20%-50% מגובה הקנס המקסימלי. נקבע קנס בסך 2,880 ₪.

- בענין ת"פ (אזורי ת"א) 57524-10-19 מדינת ישראל זרוע העבודה במשרד הכלכלה - אלקראפט תעשיות בע"מ (מיום 2.1.2022) הועמד מתחם הענישה על טווח שבין 20%-50% ממחצית גובה הקנס המירבי במכפלת שלוש עובדים העובדים ונקבע קנס בסך ₪ 4,320.
- בענין ת"פ (אזורי ת"א) 11901-04-15 מדינת ישראל - ארועים בטריויה בע"מ (מיום 27/5/17) בית הדין העמיד את מתחם הענישה בטווח שבין 30% - 60% ממחצית הקנס המירבי בגין 13 יחידות עבירה. הקנס שנקבע עמד על ₪ 28,080.
13. בקביעת מתחם הענישה בעניינה של הנאשמת, נתתי דעתי לכך שההתקשרות בין הנאשמת לקבלן נמשכה 9 חודשים, וכי במסגרתה הועסק עובד אחד וזאת למשך פעמים בודדות בלבד. נלקחה בחשבון העבודה שמדובר בחברה שאינה פעילה. הרשעת הקבלן בעבירה של עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון, אינה מורידה מהאחריות של הנאשמת לוודא שהיא מתקשרת עם קבלן בעל רישיון לפי החוק.
14. בשים לב לכל אלה אני קובעת את מתחם הענישה לגבי הנאשמת, בין ₪ 4,320 (30% מהקנס המירבי) לבין ₪ 7,200 (50% מהקנס המירבי).
15. שלב שלישי - גזירת העונש - לכלל העבירות שבכתב האישום בגזירת העונש בתוך מתחם הענישה, נתתי דעתי להודאת הנאשמת בביצוע העבירות המפורטות בכתב האישום ולזמן השיפוטי שנחסך עקב כך. בנוסף, העובדה שהנאשמת 1 הפסיקה את ההתקשרות עם היוודע לה שמדובר בעבירה על החוק, וכי מדובר בחברה שאינה פעילה כיום.
16. בשים לב לכל אלה, אני גוזרת על הנאשמת 1 קנס בסך ₪ 5,000.
17. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.
18. המזכירות תשלח לצדדים את גזר הדין.
19. התיק יובא לעיוני ביום 20/10/24 למתן החלטה בעניינו של נאשם 3.
- ניתן היום, 19 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.